

Fotboll

Katten Jam och Ida var ivriga. Tom var tyst. Jam ville tala om fotboll. Ida var inte alls intresserad. Hon frågade istället om Afghanistan ligger öst eller väst om Iran? Jam blev ställd. Jag tror att det ligger öst om Iran, svarade han. Och Pakistan, undrade Ida. Pakistan ligger nog söder om Afghanistan, svarade Jam. De satt på den gamla altanen i Floda. Klockan var sju på morgonen. Agnes och barnen sov. Tom grubblade. Han tittade upp på friggeboden. Den var röd med vita knutar. Han tänkte på tomten. Många ekar stod kvar. När de flyttade in fällde han tio ekar. Det var många kvar. En stor björk stod vid garaget. Den stod på fallrepet. Det vore bäst att fälla den. Innan den faller själv. Några furor fanns också. Höga och mäktiga. Tom och Robert hade byggt en ny altan på västsidan huset. Där var inte morgonsol, men sol hela dagen och kvällen. De grävde gropar. Cementklumpar hade de köpt på en fabrik. Fästen i stål var fastgjutna upptill. Decimetertjocka impregnerade stolpar fästes. Grova plank utgjorde stommen. Golvet lades av finare bräder. Staketet laserades rött. Altanen gick runt hörnet på huset. Väster och nord. En inbyggnad gjordes för källartrappan. När Ida var liten bodde hon i källaren. Rummet nedanför trappan. En gallergrind mot pannrummet, och en mot brasrummet. Tom hade målat trappan ljusblå. Väggarna vita i trappnedgången. En liten bit var rosa. I Idas rum fanns två garderober och två frysar. Och massor med telesladdar. Det var ett virrvarr, men fungerade.

I pannrummet fanns en snickarbänk. Två lådor med verktyg. Verktyg på en hel vägg. Fyra eluttag. Pannan var grön. Oljetanken tog upp en tredjedel av rummet. Lådor fulla med skräp stod under snickarbänken. Ett avloppsrör gick utmed väggen vid pannan. Där fanns en lucka att öppna, med fyra bultar. Där rensade han flera gånger. Det blev stopp i avloppet. Sedan förstod de varför. Hushållspapper hade använts istället för vanligt toapapper. Det får man inte. Ida var retlig. De var nu över på Sydamerika. Jam gav upp. Hur Bolivia ligger visste han inte. Jams mobil ringde. Det var Toms broders äldste son. De talade länge om Storholmen. Ida slickade sina tassar. Hon sniffade. När hon var ensam med Tom blev hon mer kanin, än när Jam var med. Jam avslutade samtalet. Skall vi gå till badet, undrade han. Ytterdörren hade öppnats. Det var Agnes. Hon och barnen hade vaknat. Vill du gå till badet, frågade Jam henne. Gärna, svarade hon. Först vill jag bara äta frukost. Under tiden kan vi väl plocka kantarellerna, föreslog Ida. Längst ned på tomten växte det kantareller. Varje år kom de upp. Det var en liten gul koloni, mitt på gräset. Bra att ingen går in och tar dem, tyckte Jam. Jam hämtade en ICA-kasse från köket. Han kom ut igen. Barnen åt frukost. Ida, Jam, och Tom gick nedåt tomten. Ett trappsteg var fullkomligt ruttet. Det innehöll ett getingbo.

Trappstegen nedåt i tomten var bitar av syllar. Häcken där nere tog sig sakta. De klippte bokskotten och gödslade små syrener. Jam tog fram plastkassen. De hjälptes åt att plocka. Det såg ut som mycket kantareller. Det blev ändå bara lite på botten av plastpåsen. När de kom upp igen hade barnen satt i sig frukosten. Agnes packade Toms ryggsäck. Badgrejer och picknick. Tom tog på sig ryggsäcken. Han hade sina nya jeansshorts på sig. De var köpta på torget. Affären hade bara barnkläder förut. Nu har de även herr och damkläder. Familjen och husdjuren begav sig iväg. Nere vid stora vägen satt nu en vägspiegel. Det var bra. Förut var det svårt att köra ut där med bil. En vägbula hade också satts upp. Sällskapet tog sig mot avtaget. De gick ned för backen. Solhemmet passerades. Vägen var inte asfalterad längre. Bra, tyckte Jam. Även Ida tyckte bättre om en grusad väg. Bilbommen på vägen mot gårdarna var nedfälld. Jam sprang före mot järnvägsspåren. Ida skuttade sist. Vid spåren trivdes smultronen. Barnen plockade och åt. Nu måste ni sluta, ropade Agnes till dem. Barnen kom tillbaka. Röda om kinderna. Bryggan var ledig. Gräset var behagligt och lent. Tom tog upp skynket ur ryggsäcken. Han bredde ut det på gräset. De bytte raskt om till badkläder. Jam

hade nya röda badbyxor. Bryggan var svart av tjära och olja. Stenarna som Tom skar sig på som liten, var inte vassa längre. Det hade börjat växa lava på dem.

Jam var först i. Ida stod kvar på skynket. Barnen kastade sig i vattnet. Agnes gick försiktigt i nedför stegen. Tom väntade på Ida. Vass växte rikligt i vattnet. Säv också. Agnes simmade ut på det djupa. Stim av abborrar och mört simmade överallt runt bryggan. Små gäddor gömde sig i vassen. Vattnet var varmt men ändå lite svalkande. De satte sig på bryggan. Ida kom sist upp. Jam trixade av sig badbyxorna skickligt skylade sig med en blå handduk. Väl uppe satte de sig på skynket. Det var ett tunt Indiskt tyg i gula mönster. Ingen sand. Skönt, tänkte Tom. Han packade upp picknicken ur ryggsäcken. Kaffe till honom och Agnes. Saft till barnen. Mjölk till Jam, och en kokt potatis till Ida. Inne bland asparna växte sippor på marken. Harsyra också. Barnen plockade harsyra och åt. Ibland hittade de plantor med fyra blad. Det betydde tur. De visste inte om man skulle äta dem också, eller om de skulle få stå kvar. Stå kvar, bestämde de sig för. Solen värmdes så skönt. Den stod högt på himmelen. En stor björk erbjöd lite skugga. Stammen var svart och vit. Högre upp mer vit. Längre ned mer svart. Sa jag att Pakistan ligger söder om Afghanistan, undrade Ida. Hmmm, svarade Jam. Geografi var inte Jams starka sida. Det var väl det Ida hade insett. Hon gnagde på sin potatis. Räkna upp Kinas gränsländer, sade hon och skrattade. Mongolien, Sydkorea, och Indien samt några till, sade Jam. Barnen kom ut ur skogen igen. Har ni ätit harsyra tillräckligt nu, sade Agnes. Badet var färdigt för denna gången. De klädde på sig. Tom lade ned de våta badkläderna i en plastpåse, och stoppade ned den i ryggsäcken. De gick hemåt, i sommaren.